

הא אין לוקין על לאו שבכללות –

But there are no lashes for a general prohibition

Overview

דמ החטאת argues that it is necessary for the פסוק to tell us that if the דם was brought into the היכל, that it is אסור באכילה, in order to punish the transgressor with מלקות. From the דרשה of ר' אלעזר בא that כל שבקודש פסול בא (by חיוב מלקות), we would not have known the חיוב מלקות (by לא תעשה על אכילתו), since the לאו of ר"א is a לאו שבכללות, and there is no מלקות for a לאו שבכללות. It is apparent that the גמרא considers the לאו of this פסוק, namely, ר"א (from where ר"א derives his דרשה), to be a לאו שבכללות. However we find elsewhere that there is מלקות for transgressing the לאו of this פסוק. Our תוספות resolves this issue.

תוספות asks:

– הקשה הרב רבי אליעזר ממיץ דבאלו הן הלוקין (מכות יג,א) אמר –

states - משנה the פרק אלו הן הלוקין ר' אליעזר ממיץ

– דלאו דנותר¹ ופיגול² הוה בכלל הלוקין –

That one who transgresses the prohibition against eating נותר or פיגול is included among those who receive 'lashes'; there is a חיוב מלקות for eating either נותר or פיגול, the question is -

– ואמאי והא לאו שבכללות הוא³ –

so why do they receive מלקות, since the prohibition against פיגול is a general one, for it is derived from the פסוק of קודש הוא, לא יאכל כי קודש הוא, concerning which the גמרא states here that one does not receive מלקות for transgressing this לאו since it is a לאו שבכללות (it includes פסול פסול).

תוספות answers:

– ותירץ דלגבי נותר שמפורש בהדיא –

And ר"א ממיץ⁴ answered that concerning נותר where the תורה declares explicitly in this פסוק the prohibition against eating נותר -

¹ נותר refers to a קרבן whose allotted time for eating it, has passed. It is אסור to eat it after this time.

² פיגול refers to a קרבן where the כהן (while he was involved in it's offering) intended to eat it after the allotted time. This makes the פסול and it is to be burnt.

³ See תוספות ר"פ who explains that the לאו of נותר is written in the same פסוק from where ר"א derives his דרשה, ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קודש הוא פסוק; namely the פסוק of קודש הוא, לא יאכל כי קודש הוא, concerning which the גמרא states here that one does not receive מלקות for transgressing this לאו since it is a לאו שבכללות, so too should נותר be considered a לאו שבכללות for it is derived from the same פסוק. [The same reasoning (that דרשת ר"א is a לאו שבכללות, for it concerns many different types of פסולים) should also apply to פיגול (as well as נותר), for their איסורים also apply to various categories (there are various קרבנות, [and] who have different אכילה, etc.).]

דכתיב⁵ ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא לא חשיב לאו שבכללות⁶ –
As it is written, ‘and you shall burn the leftovers in fire, it should not be eaten for it is holy’, therefore concerning נותר it is not considered a לאו שבכללות.

continues to explain why there is a חיוב מלקות for פיגול which is not mentioned explicitly in this פסוק:

ופיגול⁷ נמי גמרינן עון עון מנותר⁸ –

And we also derive פיגול from נותר through the גזירה שוה of 'עון עון'. It is therefore considered as if by פיגול, too, the איסור אכילה is explicit and therefore it is not considered a לאו שבכללות.

asks:

אך קשה דבפרק בתרא דמכות (דף יז, ב, יח, א) גבי זר שאכל עולה לפני זריקה לוקה חמש –
However there is a difficulty, for in the last פרק of מסכת מכות concerning the ruling that if a זר ate the flesh of a עולה before the sprinkling of the blood on the מזבח, (חוץ לחומה) he receives five⁹ מלקות; the גמרא there –
פריך ולילקי נמי מדרבי אלעזר דאמר כל שבקודש פסול –

Asks and let him also receive an additional מלקות because of ר"א who rules that כל שבקודש פסול there is a לא תעשה for eating it (which should subject him to [an additional] מלקות). This concludes the citation of the גמרא in מכות.

concludes his question:

ומאי קושיא והא לאו שבכללות הוא :

But what is the question of that גמרא, for ר"א of לא תעשה is considered to be a לאו שבכללות, and there is no מלקות for a לאו שבכללות! The גמרא there is (seemingly) enumerating [only] the מלקות that he will receive (but not the לאוין). There is no answer given here by תוספות.¹⁰

Summary

⁴ In ר"פ this answer is said in the name of the ר"י.

⁵ שמות (תצוה) כט, לד.

⁶ It is only the implicit לאו of ר"א (concerning the other פסולים of פסול) that is considered a לאו שבכללות; not the specific לאו of נותר.

⁷ It seems from תוספות that there is no explicit לאו for eating פיגול; therefore an explanation is needed why there is a חיוב מלקות for eating פיגול. See 'Thinking it over'.

⁸ The גמרא in א, כריתות states; it is written [ויקרא (קדושים) יט, ח] concerning נותר that ואלכליו עונו ישא וגו' and it is written [ויקרא (צו) י, יח] concerning פיגול that ואלכל וגו' עונה תשא. It says עון in both פסוקים. This גז"ש is used in כריתות to teach us that there is a חיוב כרת by פיגול (as there is by נותר). Our תוספות (seems to) extend this גז"ש to the איסור לאו (and subsequent מלקות) of פיגול as well.

⁹ See חוץ לחומה, קודם זריקה, זרות, חוץ לקלעים, עולה, איסורים five, namely: (ז, ב) רש"י there.

¹⁰ See ד"ה כל for an answer.

The implicit לא of הוא כי קודש הוא לא (namely that לא שבקודש פסול וכו' לא) is considered a לא שבכללות (תעשה); however the explicit לא of this פסוק concerning נותר (and [גז"ש] פיגול) is not a לא שבכללות, and there is a חיוב מלקות.

Thinking it over

From the answer of תוספות it seems there is no לא by פיגול (at all)¹¹, while from the question of תוספות it seems that there is a לא for פיגול; however it is a לא שבכללות. How can this be reconciled?

---

¹¹ See footnote # 7.